

अलङ्कार वि० न लङ्ः । अनतिक्रमणीये । ‘लिलङ्कारविषयो
लोकानलङ्कारानलङ्कारः’ भाषः ।

अलङ्गी स्त्री अल पठ्याप्ता सती जायते जन-ड गौरा-
ङ्गी । सुश्रुतोक्ते सन्निगतरीगभेदे यथा । ‘पूयानसः सोप-
नाहः स्त्रावा पठ्याप्तालङ्गी । कृमिपन्थिश्च विज्ञेया
रोगाः सन्निगता नव’ । तल्लक्षणं तलैव ‘जाता सन्धौ
शुक्लकण्ठोऽलङ्गी स्नात्तिश्चिन्नेवास्यापिता पूज्यलिङ्गैः’ इति ।
अलङ्गा स्त्री न लङ्गा विरोधे न० । १ धाञ् अभावे
न० त० । २ लङ्गाभावे । न० व० । ३ लङ्गान्धुन्ये लि० ।

अलङ्कुर पु० अलं सामर्थ्यं जृणाति जृ-अच् घृ० उत् । मणिके
अलङ्कुरे बल्लजलाधारे (जाला) स्वरूपे पाले । [धनादौ ।
अलङ्गीविक लि० अलं जीविकायै ४ त० । जीविकापण्यां
अलङ्कुष लि० अलं जुषते कर्मणि बा० क । भक्षणपण्यां
मांसादौ । ‘अथ तच्छृतस्य परिहृन्ति तदलङ्कुषम्’
शत० ब्रा० ‘मांसं हि जीवाय भक्षणायालं पण्यां भवति’ भा०
अलति पु० अल-वा अतिच् । गीतिमाहकायाम् स्वरसाध-
नार्थं सारिणामादिस्वरभेदे तदुपक्रमेणैव हि गीतेः प्रार-
म्भात्तेषां गीतिमाहकात्वम् ।

अलन्धन लि० अलं प्रभूतं धनमस्यस्य अच् । पण्यां प्रधने सङ्गडे ।
‘निरादिधनञ्चेत्तु प्रतिभः स्थादलन्धनः’ मनुः ।

अलन्तराम् अव्य० अलम्+अतिशये तरप् आसु । अत्यय
पण्यां प्रादावर्थे । ‘पुरोडाशभुजामिष्टमिष्टं कर्तुमलन्तराम्’
भाषः । एवं तमप् आसु । अलन्तराम् तलैवार्थे अव्य० ।

अलन्धूम पु० अलमत्यर्थे धूमः । धूमसमूहे जटाध० । [श्रीधरः ।

अलब्ध लि० न लब्धः । प्राप्तभिन्ने ‘अलब्धस्य प्राप्त्युपाये योगः’

अलभ्य लि० न लभ्यः । अप्राप्ये । ‘रोगे चालभ्ययोगे च
कीमन्ते पुंसवेऽपि च । यद्वाति सङ्गहिष्टं पूर्वत्वापि न
दुष्यति’ कावसा० मरी० ‘अलभ्ययोगे पुनरप्राप्यसम्बन्ध-
निमित्ते अशौचान्तिदिवसे पूर्वत्वं मलमासे’ शु० त० २ वृ० ।

अलम् अव्य० अल-बा० अल १ भूषणे ‘जनयितो मलवृत्ते
यः प्रपन्न इव त्रियम्’ अल्य उपपदवृत्ता अलङ्कृत्य ‘अल-
ङ्कृत्य सुतादानं देवं धर्मं प्रचक्षते’ मनुः । २ सामर्थ्ये
यत्नौ ‘विनायकदलभूषणं रिज्यायै तरसः’ सुतः ‘कथा हि
खलु पापानामलमन्त्रेयरी यत’ इति च माधुः
‘वरेण्यं शमितं लोकानलं दग्धुं हि तत्तपः’ कुमा०
३ पण्यां ४ संपूर्णतायां ई प्राच्ये ‘प्रतिभः स्थाद
लन्धनः’ मनुः । अलमस्यस्य धनम् अच् बल्लधनइत्यर्थः
कुसु० । ७ वारणे, ‘अलं विवादेन यथा श्रुतं त्वया’

कुमा० ‘अलं विवादेन यमोविधीयताम्’ महाना० दनिषेधे
‘आलङ्कारमिदं बभूवैत् स दारानपाहृत्’ भाषः
६ निरर्थकत्वे १० अस्त्वर्थे १ अवधारणे २ अत्यर्थे च गणर० ।
‘विजयायेत्यलमेव शान्तिनिर्मासु’ किरा० ‘अलं भूयः’
मल्लि० । लस्य वा रः अरम् । तलार्थे अरङ्कृतशब्दे उदा० ।

अलम्पु पु० अलं यज्ञे निरर्थः पशुः । ‘अप्रशस्ते पशौ ‘अल-
म्पशोरपशोश्च’ कात्या० १८, १, ४, पशुर्योग्यः सन् यो
नाम पशुवृत्तिन्दते सोऽलम्पशुरपशुः’ कर्क० ।

अलम्पु रूषीण पु० अलं समर्थः पुरुषाय ‘अषड्चेत्यादिना’
पा० स्वार्थे ख । युद्धादिसमर्थं प्रतिमङ्गादौ पुरुषे ।

अलम्बुङ्गि स्त्री अलम् व्यर्थं बाधितविषयत्वात् पण्यां वा
बुङ्गिः । मिथ्याबुङ्गौ, पण्यां प्रबुङ्गौ च । ‘पश्यन्नि नाल-
म्बुङ्गिमवाय’ किरा० १२, ३८, लोकोऽव्या० मल्लि० ।

अलम्बुष पु० अलं पुष्पाति पुष-क घृ० पस्य वः । १ वमने
वर्द्धने । २ प्रहस्ते रावणमन्त्रिराक्षसौ श्वटोत्कचवृत्ते
राक्षसभेदे च ‘अलम्बुषं तथा युद्धे विचरन्तमभीत-
वत् । हैङ्गिभिः प्रययौ तूष्णम्’ इत्युपक्रम्य ‘रिष्टं निह
त्यामिननन्दं वै तदा हलम्बुषं पक्षमलम्बुषं यथा’
भा० द्रो० प० । अलम्बुषनामानौ च द्वौ राक्षसौ
कुरुक्षेत्रयुद्धे समागतौ अयमेको श्वटोत्कचेन निहतः
भी० प० अपरोपि निहतः इत्यविरोधः । ४ अप्सरोभेदे
तच्छब्दे विवर्तितः । ५ सुखीयां भेदि० ई लङ्गाबु
क्षतायाम् ७ अन्याप्रवेशार्थं दत्तजलरेखायाञ्च स्त्री राज० ।
तस्याः फलम् अण् लुप् तत्फलं न० । ‘हलम्बुषं
पक्षमलम्बुषं यथा’ भा० द्रो० प० ।

अलम्बुषा लि० अलम्+सामर्थ्यं भू-गन्तु । ‘समर्थे’ ‘विनाश-
कदलम्बुषा रिज्यायै तपसः सुतः’ भाषः ।

अल्य पु० न लयः विरोधे न० त० । १ लयविरोधिनि लङ्गवे ।

‘शक्रादिष्वपि लोकेषु अयमाखौ लयालयौ’ रामा० अभावे
न० त० । २ विनाशभावे । नास्ति लयोयस्याश्च अस्थानान्धुन्ये
अमण्यशीले ‘स्नानमानमति काविसालया’ भाषः ‘लये
लयन कचिदवस्थानं नास्ति यस्याः’ मल्लि० ४ विनाश-
ान्धुन्ये च लि० ।

अलम्बुसा पु० न० व० । देशभेदे ।

अलर्का पु० अलमर्कतेऽन्यते वा अर्क-अच् अर्च-घञ् वा शक० ।
१ श्वेताकटके २ क्षिप्रकुक्करे ३ कृमिभेदे च स च भा० शा० प०
दर्शितः यथा ‘अथ कृमिः स्वेष्टमेदोमांसशोणितमीजनः ।
दारुणो दारुणस्पर्शः कर्षसाभ्यासमागतः । स तस्योद-